OMRAAM MIKHAËL AÏVANHOV

Adevărata viaţă spirituală

Conferinţa din 26 August 1966

Izvorul purităţii se află în cea mai înaltă spiritualitate

Dimineaţa, dragii mei, pe stâncă, aţi avut noroc cei care aţi fost acolo să observaţi ce este puritatea. A fost o dimineaţă cu adevărat pură, totul era pur, se simţea atmosfera, revărsatul zorilor şi soarele, tot cerul era de o puritate remarcabilă, şi nu întotdeauna se întâmplă la fel.

Dacă am explica cuvântul puritate ar fi dificil de înţeles, iar dacă nu l-am explica vom înţelege mult mai bine acest cuvânt. A înţelege intelectual este ceva, iar a înţelege intuitiv, interior, lucrurile este altceva… Există lucruri care sunt greu de explicat. Puritatea, dacă ar trebui să vorbesc despre ea, vor exista multe controverse, neînţelegeri, dacă va fi explicată numai la nivel intelectual. Mulţi oameni se vor pronunţa diferit asupra aceloraşi lucruri. Ei vor spune: „Pentru mine, asta şi asta sunt pure”. De ce? Fiindcă au nevoie, iubesc acel lucru, au gusturi asemănătoare, deci tot ce le place este pur.

Şi chiar veţi găsi îndrăgostiţi, cărora le plac mult lucrurile senzuale, chiar murdare, impure, spunând: „Iubesc aceasta, cu puritate”. Fac lucruri de necrezut, şi totul este pur! De ce era pur? Fiindcă era iubire. Se spune că iubirea purifică, cel puţin conştiinţa. Erau ei, oare, sinceri? Desigur. Iar alţii, care sunt obişnuiţi să prezinte lucrurile cele mai impure sub forma purităţii pentru a fi acceptaţi ca să-şi atingă scopul… dar există şi alţii, care cred, cu adevărat, că ceea ce au făcut, au comis, gesturile cele mai reprobabile, erau pure pentru ei, deoarece în sufletul, în spiritul lor, în inima lor, exista această iubire, sau cel puţin aşa o credeau ei.

Dar, cum să înţelegem, după ceea ce este pur, ce este impur? Ca şi beţivul care bea un vin acru ca oţetul şi spune: „Ce pur este vinul ăsta…”

Astăzi, acei care nu au putut înţelege ce este puritatea au fost, într-adevăr foarte adormiţi. Astăzi a fost bătător la ochi. Înainte de răsăritul soarelui existau la orizont culori, de o puritate, tot vibra… şi soarele la fel. Cei care ştiu cum să privească, cum să mediteze, să se lege de răsăritul soarelui, de culori, cu soarele, cu cerul, se pot purifica. Iată un lucru care nu prea este clar.

Altminteri, v-am vorbit despre puritate, mai întâi în hrană, în

băuturi, numai pentru a vă conduce mai departe. Am început cu hrana, care trebuie să fie curată, să nu fie amestecată cu murdării, elemente, materiale nocive, inutile şi de nedorit pentru organism.

Pentru ca oamenii să înţeleagă, că natura s-a ocupat de această problemă, să se compare numai cu animalele, ei aflându-se la un nivel superior lor. Deoarece animalele, vedeţi, nu ştiu să sorteze, ele mănâncă tot, chiar şi carne, murdării pline de praf sau pământ neştiind să le spele; găinile ciugulesc excremente iar pisicile, curate în exterior, înghit şoarecii întregi, cu piele şi intestine, cu tot. În timp ce omul, chiar needucat, neevoluat, a învăţat, de mic, să cureţe, să extragă anumite lucruri şi să mănânce restul. La fructe, scoici, peşti sau orice altceva el scoate sâmburii, pieliţa, coaja şi mănâncă restul, iar animalele mănâncă tot…

Numai oamenii n-au înţeles! Mănâncă aşa, toţi oamenii mănâncă aşa, automat, daţi-le brânză, ei aruncă coaja şi mănâncă ce e bun, trecând drept oameni educaţi. Dar când e vorba de a face triere, de a scoate ceva din gânduri şi sentimente, atunci sunt ca pisicile, înghit tot, nu ştiu să elimine ce este murdar, nociv, inestetic, de ceea ce este hrănitor, util şi necesar.

Aşa l-am învăţat pe copil să înţeleagă cum să se hrănească, să-şi spele mai întâi fructele sau legumele, să înlăture praful şi pământul, restul de murdării lăsate de insecte, muşte… Dar, sunt mulţi oameni care nu ştiu nici măcar să spele lucrurile. Le daţi fructe, nu le spală, le mănâncă cum sunt. Deşi oamenii au învăţat de mici să trieze lucrurile, să separe lucrul pur de cel impur, utilul de inutil, trebuie să-i învăţăm, mai departe, cum să facem trierea în hrana lor spirituală, adică în sentimentele şi gândurile lor. Aici, ei nu cunosc nimic. Toate sentimentele care ne traversează aduc ceva impur, trebuie şi ele spălate sau separate, separate lucrul pur de cel impur.

Ca Hermes Trismegistus care insista, şi numai el a mers mai departe în problema Pietrei Filosofale, cum să separe aceste două lucruri, cum să separe sterilul pentru a găsi o piatră preţioasă sau aur, metalul din minereuri. Nu facem decât asta, toată viaţa este bazată pe acest lucru. Mereu de a tria, de a separa, de a scoate ceva din altceva, toate industriile, meseriile, nu sunt bazate decât pe aceasta, fie metalurgul, brutarul sau băcanul, sau fructele, da, toate meseriile sunt bazate pe triere, de a scoate o materie care este grea, care cântăreşte, este opacă, neagră, care putrezeşte sau strică marfa, pentru a

păstra…În domeniul meseriilor, nu este nevoie de a vă da exemple, o puteţi face singuri. În domeniul spiritului, însă, oamenii sunt de o neştiinţă uimitoare, nimeni nu le-a explicat că şi aici trebuie făcută o separaţie, o delimitare.

Vedeţi dar, dacă puneţi şi unui savant întrebarea, care sunt sentimentele, de exemplu, bune „de mâncat" şi care sunt cele nocive, ce aduc descompunerea, boala sau tristeţea, ei nu vor şti să răspundă. Deci pentru ei sentimentele… ei nu s-au gândit niciodată că există poate o clasificare, ca şi în hrană, în combustibil, ca în toate materialele care sunt pe pământ, da, există mereu grade de calitate.

De câte ori nu v-am povestit cum erau iluminatul şi încălzirea în trecut şi cum sunt acum. În trecut existau materiale de calitate inferioare încât atunci când ne serveau de ele, totul fumega, mirosea urât, ochii oamenilor erau atacaţi, plămânii la fel, se asfixiau pentru că nu au găsit materiale sau mijloace de încălzire sau iluminare care să nu lase deşeuri sau fum, aşa cum s-a reuşit în zilele noastre cu electricitatea.

La fel vă spuneam în cazul cărbunelui; există mai multe categorii de cărbuni, unii care ard, dând puţină căldură şi multe deşeuri, ieftini, iar alţii care ard şi dau multă căldură, fără să lase multe resturi.

Deci, dacă vedem că pentru material există o gradaţie, o scară, de ce să nu credem că există şi pentru sentimente? Sentimentele sunt la fel ca şi combustibilii. Să presupunem că sentimentele voastre sunt cele mai de jos, inferioare, egoiste, senzuale, cele mai distructive, întunecoase, groase, ne hrănim cu ele sau le ardem, ce se va întâmpla? Oh, va da puţină căldură, mult fum, gaz, otrăvuri, multe lucruri în interior care vor perturba. Acest lucru oamenii nu îl cunosc, fiindcă nu există o ramură în ştiinţa oficială care să studieze clasificarea sentimentelor animale, omeneşti, divine. Nu, nu contează ce sentimente mâncăm, ne bucurăm fără a cunoaşte consecinţele şi rezultatele. Nu există, de asemenea, nicio clasificare pentru idei, pentru gânduri.

Acum, veţi înţelege multe lucruri. Spunem spiritual, uman, animal. Dar, putem împărţi lucrurile mult mai clar. Şi cum îmi place claritatea, mă voi opri asupra unui caz mic: când oamenii vin în Fraternitate mă uit la ei să văd care este latura lor cea mai dezvoltată. Iată că sunt mai multe laturi. Este o latură vegetativă, ca la plante, de a mânca, de a bea, de a creşte, ca şi copiii mici; aici lucrurile se mişcă,

plantele sunt vii. Dar, nu căutaţi, încă, latura sentimentală, gândirea, spiritualitatea, nu în domeniul vegetativ. Mulţi au rămas la acest nivel, vegetativ, întreaga lor viaţă îi vezi la lucru, la treaba lor, sunt ca plantele, vegetativi, n-au mare lucru înăuntrul lor. Trăiesc, ce e drept, mănâncă, beau, merg la slujbă, nu au nicio bucurie în artă, în ştiinţă, în filosofie, în religie, în nimic, ei duc o viaţă vegetativă.

Există apoi latura animală, adică instinctuală, mult mai vie animată, dar lipsită de gândire, raţiune, profunzime, claritate, sacrificiu sau lucruri animate de ceva divin, nu, nu încă. Este latura animală, instinctele cu pasiunile, bineînţeles. Aici găsim furia, gelozia, senzualitatea, răzbunarea, războiul, deci…

Apoi, există o altă latură, cea afectivă, deasupra celei pasionale şi instinctive, aici găsim emoţiile, sensibilităţile, puţină iubire, puţin necaz, puţină poezie, câteva lucruri religioase, ceva amestecat, afectiv, emoţional, dar nu prea multă inteligenţă, raţiune, sisteme filosofice, multă claritate, orientare, dar aici sunt mari schimbări în interior, în latura sentimentală. Putem măcar să plantăm ceva poetic, muzical, sentimental, romantic, puţină iubire, imaginaţie, dar nu este, încă, în regulă, fiindcă lipseşte latura intelectuală.

Iată acum o altă categorie de oameni la care latura intelectuală este foarte dezvoltată. Sunt oameni care citesc, scriu, studiază, meditează, aprofundează, cercetează: sunt filosofii, scriitorii, gânditorii, intelectualii într-un cuvânt. Nu voi spune acum care este cel mai bun, dar voi spune că nu sunt, încă, spiritualişti, aceşti oameni analizează, încă, tot, vor să ştie tot, dar numai cu ajutorul intelectului. Şi cum intelectul este limitat, mai puţin ca latura sentimentală, încă mai puţin ca cea pasională, instinctivă şi încă şi mai puţin decât cea vegetativă, el are, totuşi, posibilităţi enorme, dar nu este totul. Intelectualii nu sunt, încă, bogaţi, nu se află în plenitudine, în întreg, în claritate şi lumină.

Acum, latura spirituală. Ce este ea? Este ceva deasupra tuturor acestor activităţi. Latura spirituală adaugă ceva în viaţa omului, ceva diferit de celelalte activităţi, adaugă împlinirea, plenitudinea. Este formidabil, este ceea ce lipseşte, acum, contemporanilor noştri. Ei au ieşit din latura vegetativă, merg la şcoală, dar nu au ieşit complet, la latura vegetativă s-a adăugat ceva, până la latura intelectuală. Înainte, ei nu erau intelectuali, nu mergeau la şcoală, nu citeau în biblioteci, nu scriau cărţi, de câteva secole latura intelectuală are preponderenţă, o

extensie formidabilă, aproape toţi vor să devină cetăţeni ai împărăţiei intelectului. Ei nu văd alte posibilităţi, nu văd că inteligenţa cosmică nu s-a oprit aici, a prevăzut alte dezvoltări, ea îi va conduce acum pe oameni în alte regiuni, mai perfecţionate decât cea a intelectului, ei cred că intelectul este ultimul cuvânt al creaţiei, sunt mândri, fericiţi şi nu văd alte lucruri, încă, de explorat, de a merge mai departe.

Când văd aceste fiinţe venind aici şi având numai latura inferioară dezvoltată, latura animalică, sau numai vegetativă, devin trist şi nefericit, şi îmi spun: „Iată creaturi care îşi vor trăi inutil viaţa, vor mânca, bea, se vor îmbrăţişa, vor face copii; elementele spirituale nu înfloresc în ele, dar nu îşi dau seama de aceasta. Sunt neştiutori despre evoluţia cosmică, despre frumuseţea şi splendoarea universului, sunt atât de limitaţi şi neştiutori încât vor să rămână numai în animalitate, în instinct, în tot ceea ce ştim deja. Dar, a accepta din nou, a crede în ceva nou, a se agăţa de ceva nou, nu, nu, ei nu doresc, le este frică. Ei se gândesc că, acceptând latura spirituală, care deschide orizonturi şi porţi nebănuite către infinit, care dă posibilităţi şi puteri sufletului omenesc până la infinit, nu, aceasta nu o ştiu, dar nici nu o doresc, fiindcă le este frică că nu vor fi fericiţi, lăsându-se în acest domeniu superior, care este spiritualitatea.

Care este spiritualitatea, acum? Fiindcă nu au fost pregătiţi. În al doilea rând, cum au pofte, deja, au proiecte şi calculi, numai asupra lucrurilor inferioare şi obişnuite, vor fi deranjaţi dacă nu-şi vor satisface aceste pofte inferioare, animalice, omeneşti, ei vor crede că sunt nefericiţi, privându-se de ele. Deci, ei nu o doresc, conştient nu o doresc. Eu îi clasez în categoria fiinţelor neştiutoare, fiindcă nu ştiu că aici este viitorul lor, superioritatea lor, adevărata lor fericire şi adevărata lor libertate. Nu, nu o ştiu. Dacă ar fi ştiut, ar fi spus: „Oh, este adevărat, avem slăbiciuni, dorinţe de potolit, predispoziţii înspăimântătoare, încercăm să le limităm puţin, să le diminuăm, dacă le putem suprima cu totul, pentru a putea capta câteva din elementele lumii superioare, care este spiritualitatea, şi astfel ne permitem câteva minute, moment, pentru a depăşi limitele, pentru a ne bucura şi gusta puţin din ceea ce nu am gustat? Ar raţiona aşa dacă ar şti superioritatea acestui lucru. Dar, cum nu o cunosc, îi puteţi duce oriunde, în orice fraternitate sau cerc iniţiatic sau templu al misterelor cele mai profunde care există pe pământ iar ei se vor găsi la fel, în aceeaşi atitudine, vor fi închişi şi în mod inconştient nu vor dori să se

deschidă. Vor fi aici, vor mânca, vor bea, dar vor fi închişi în sinea lor. Da.

Aceasta o simt pentru oricare dintre voi, această închistare a judecăţii, eu o observ. Când văd pe cineva, imediat observ cum judecă, cum gândeşte, dacă îi este teamă, dacă este închis sau deschis, dacă caută asta sau cealaltă. De ce este acolo, vă veţi întreba. Prin forţa lucrurilor, sau fiindcă există prieteni, pentru a le face plăcere, dar, peste puţină vreme, în interior el este închis, definitiv… Dacă ar şti, măcar, aceste creaturi de ce se privează, cât timp vor prelungi viaţa lor de suferinţă, incertitudini, necazuri, tristeţi, deziluzii, amărăciuni, boli chiar, nenorociri, accidente, dacă ar şti măcar, cât îşi vor prelungi viaţa în acest sens, s-ar grăbi.

Trăiască ignoranţa, fiindcă ea este cea mai nimerită să ne pună mereu obstacole, să ne menţină în materie şi îngrădiţi. Nu este nimic mai minunat decât incultura, vă asigur, şi cât de mult o iubim, este formidabil. Nu vrem să ne descotorosim de ea, nu vrem să învăţăm, să cunoaştem. Această ignoranţă, care ne ţine, ne ţine să batem pasul pe loc, loviţi de ciocan, descompuşi pe vecie, şi ţinem la ea, pentru că dacă am renunţa la ignoranţă, Dumnezeule, ce am deveni după aceea, vă daţi seama, dacă am renunţa, dacă am părăsi-o, în ce stare am fi apoi, nu ştim, necunoscutul. Oh la ta, la, la, vedeţi, vedeţi, judecata unora, şi cum aţi vrea după toate astea să-i apreciez, să-i plasez în înălţimi când văd mărunta lor ţintă, inferioară, atât de infantili încât nici nu-şi dau măcar osteneala să înainteze cât de puţin, pentru a face câteva explorări, câteva cercetări în acest domeniu extraordinar pe care-l numim domeniul spiritual, nu, nu-şi dau silinţa. Atunci, există o justiţie, ei nu vor putea scăpa, vor trăi, vor mânca, vor bea, vor avea mulţi copii, dar nu vor fi fericiţi. Deşi în cărţi stă scris: „Au fost fericiţi şi au avut mulţi copii”; dar, adaug eu, chiar şi cu case, cu bani, ei vor fi nefericiţi, vedeţi dar, noile poveşti sunt puţin mai diferite…

Vă fac o mică analiză, veţi vedea cât de adevărată este, mai devreme sau mai târziu veţi verifica ce vă spun şi veţi fi uimiţi de ce nu v-aţi gândit sau de ce nu aţi studiat. Inconştient, sunt mulţi dintre voi, închişi pentru lumea spirituală, cei mulţi nu o fac conştient. Fără a vrea, prin ereditate, educaţie sau alte lucruri, ei nu s-au analizat pentru a vedea că sunt închişi. Trebuie acum să vă analizaţi, să observaţi, să vă daţi seama că există un obstacol aproape intenţionat, el trebuie înlăturat, fiindcă putem continua ani în şir, nu vom introduce nimic

nou în noi, o revelaţie, o investiţie, o descoperire, o lumină fiindcă totul este închis. Şi am menţinut această includere, sau conştient sau inconştient, sau intenţionat.

Trebuie s-o înlăturăm, dacă dorim progresul, fiindcă există aproape de noi lumea spirituală, aproape ne atingem de ea. De ce nu simţim nimic? Fiindcă de multă vreme ne-am format obstacole, carapace fluidice, în realitate ne-am aruncat în mijlocul lumii… şi nu simţim nimic. Deoarece în inimile, în sufletele noastre se află, deja, gânduri şi sentimente din trecut, formate în acest fel dintr-o materie fără nicio impregnare, nicio contopire, niciun contact. Analizaţi-vă.

Ascultaţi-mă bine, acum, dragii mei, sunt multe lucruri de învăţat, încă, şi alte multe pe care nu le cunoaştem. Eu vă vorbesc de lucruri despre care nu se vorbeşte mereu. Se repetă mereu, viaţa spirituală, viaţa religioasă, viaţa divină, este prea cunoscut acest lucru, dar a simţi, a şti, a şti că latura spirituală este mult mai avantajoasă, că aduce bogăţii, nu, asta nu o credem, nu o simţim.

Din contră, tuturor le este frică să devină ridicoli, să se minimalizeze, să devină groteşti, să slăbească sau să piardă fericirea, plăcerile, bucuriile, distracţiile. Este fals, nu se pierde nimic, apare un nou element care va solidifica, îmbogăţi, înfrumuseţa, întări şi îmbogăţi fiinţa omenească. Aceste noţiuni eronate trebuie scoase din cap, fiindcă nu corespund adevărului.

Dacă, în acel moment veţi dori să-mi dovediţi că aţi cunoscut oameni religioşi şi mistici, spirituali, cum erau ei, ce făceau, cum au suferit, atunci vă veţi înşela. Trebuie să revizuiesc tot ceea ce spuneţi că este spiritual, mistic. Poate era drept, poate nu era aspectul cel mai adevărat al acestei spiritualităţi, erau forme, credinţe, manifestări, pe care le-am uitat demult. Adevărata spiritualitate nu este aceasta, nu-mi veţi putea da exemple printre aceşti oameni viciaţi şi dezechilibraţi sau nebuni. De aceea, oamenilor le este frică de spiritualitate, fiindcă nu au văzut spiritualitatea aşa cum trebuie, ci tot felul de înlocuitori de spiritualitate. Spiritualitatea nu dă, niciodată, manifestări ca aceasta. Nu aveţi nicio idee despre adevărata spiritualitate, deci vă voi spune în câteva cuvinte, acum.

Atunci, vedeţi, mulţi indivizi îşi imaginează că spiritualitatea, cea adevărată, constă în a merge la biserică, a se confesa, a aprinde câteva lumânări, şi la sfârşit, în a da câţiva bănuţi cerşetorilor, nu-i aşa? Ori, atunci, spiritualitatea înseamnă mersul îngenuncheat,

rugăciuni, strigăte, recitări de plasmi sau scrierea de cărţi, sau predici după evanghelii. Adevărata spiritualitate reprezintă forme, manifestări ale spiritualităţii, nu este, încă, adevărata spiritualitate. Adevărata spiritualitate, oh, la, la, este un fel de viaţă în înalt, ea este celestă, pură, armonioasă, perfectă, niciodată nu se poate destrăma, nu poate fi întunecată, nu poate demola; trebuie să avem un contact cu această viaţă, să ne inspirăm din ea.

Adesea, în existenţa umană, forma este pe primul loc, şi această viaţă nu are nimic spiritual, nu are echilibru.

Spiritual înseamnă a avea manifestarea spiritului. Atunci, viaţa unui spirit… Oamenii aveau tot ce se poate spune, mai puţin spirit. Era materie, maimuţăreală, comedie, una sau alta, dar spiritual nu era acolo. Spiritul aduce o viaţă nouă, care ţâşneşte, aranjează, curăţă, purifică, însufleţeşte, învie; în acel moment, s-ar putea să nu faceţi nimic din toate acestea şi să fiţi spirituali, sau s-ar putea ca zi şi noapte, ani întregi să îngenuncheaţi, să aprindeţi lumânări, fără a deveni spirituali!

Vedeţi, va veni o eră când adevărata spiritualitate va fi înţeleasă, şi o vom trăi, în loc de a dori să ne înfăţişăm aşa celorlalţi, fără a fi spirituali. Ce spiritualitate există astăzi în figurile triste, cu ochii adânciţi în orbite, cu obrajii închişi şi siniştri, ce spiritualitate este înăuntru, când nu există nicio lumină, nu este iubire, căldură, lipseşte focul interior, nu există nimic? Ei bine, toţi spiritualiştii înţeleg lucrurile aşa. Pentru a fi spiritual ceilalţi trebuie arşi în foc, aceasta este pentru ei adevărata spiritualitate, oh, la, la, la, şi vedeţi că trăim, astfel, în această eră, fără spirit. Viaţa spirituală este viaţă de iubire, de abnegaţie, sacrificiu, bunătate. Viaţa însufleţeşte, învie. O spiritualitate de o severitate implacabilă, de o indiferenţă şi orgoliu, de cruzime, ei bine, toţi cred că, atunci când veţi deveni aşa înspăimântători, atunci veţi deveni foarte spirituali. Iar ceilalţi, care sunt amabili, buni, vor fi proscrişi, pentru că sunt spiritualişti. Spiritualiştii trebuie să semene cu asta sau cu cealaltă… dar toate acestea vor dispărea într-o zi, momentan, însă, ele există.

Chiar şi în India, peste tot, când începem să facem exerciţii de concentrare, lucruri dificile, evident chipul devine puţin mai dur, devenim mai voluntari. Dar aceşti oameni nu se studiază, nu se analizează, nu se cunosc, ei vor da întâietate numai voinţei, se vor înăspri, vor deveni cruzi, îi vor masacra pe ceilalţi, vor deveni asceţi

neîndurători… Da, dar aceasta nu este, încă, spiritualitate. Nu trebuie uitat că, în ciuda exerciţiilor, concentrărilor, chipul devine, poate, foarte puternic, dar nu trebuie distrusă căldura, iubirea, lumina duioşia. Deci, nu avem, încă idei clare asupra spiritualităţii, este întotdeauna o latură în care predomină ori voinţa, ori intelectul, dar spiritualitatea este ceva nou, un element nou care le are pe amândouă, inteligenţa intelectului, lumina intelectului şi căldura inimii, şi încă ceva în plus viaţa spiritului.

Atunci, acum vedeţi, toţi indivizii care se privează de această viaţă a spiritului, sunt fricoşi, nu vor să se împotmolească aici, nu vor să studieze această regiune, nu vor să-şi manifeste spiritul, rămân în ceea ce le este cunoscut, din ceea ce le este cunoscut, din ceea ce este alături de drum, nu-i aşa, aprobaţi de întreaga lume, ei bine, vor fi private de toate bogăţiile pe care spiritul le aduce. Deci, ei nu vor cunoaşte ceea ce spiritul ne va aduce, vor avea toate bogăţiile, toate posibilităţile altora, de exemplu, latura vegetativă care aduce credinţa, latura instinctivă care aduce totuşi forţe, latura sentimentală care aduce bucuria şi tristeţea, latura intelectuală care ne învaţă ce este adevărat şi ce este fals, dar asta-i tot, în timp ce spiritul ne aduce plenitudinea. Atunci omul devine superior, bogat. Şi iată, de ce, se privează toţi indivizii, nu doresc, rămân închişi pentru viaţa spirituală, vor deveni săraci, mizerabili, slabi, plăpânzi, vulnerabili.

Noi toţi vom avea un interes să ne deschidem în faţa acestor curenţi, spre lumea spiritului. De ce? Pentru că, în acel moment vei înota, vei plana, vei învinge, vei fi un suflet formidabil, în acel moment vei fi complet. Şi a nu-ţi dori acest lucru, înseamnă să nu-ţi cunoşti interesul, să nu şti unde este mai bine. Eu voi spune, bieţi neştiutori, rămâneţi, încă, aici, oh, la, la, la, ei bine, veţi vedea ce vă pregăteşte viaţa. Veţi spune: „Şi ceilalţi?”. Oh, poate vor fi aceleaşi intemperii, aceleaşi insecte… dar ei ştiu cum să se poarte, cum să le utilizeze, cum să le evite, cum să se mai îmbogăţească. Deci, ei nu pot evita tot ce este pe pământ, frigul, căldura, ţânţarii, viespile, şerpii, indivizii răi, dar, în interiorul lor vor fi alte lucruri, alte facultăţi, alte capacităţi, alte puteri, inteligenţe, ei vor şti cum să se descurce, şi, mai ales, cum să le utilizeze, în timp ce, ceilalţi vor sucomba sub aceste lovituri, pentru că ei nu au căutat viaţa spirituală, cea care le poate da noi posibilităţi.

Înţelegeţi-mă bine, pentru că nimeni nu a înţeles avantajele vieţii spirituale, interesul pe care-l avem de a trăi o viaţă spirituală. O

trăim, dar dintr-un motiv sau altul, nu este, încă, înţeleasă. Dacă veţi înţelege, într-o zi, că numai aici vă este tot interesul, întreaga putere, veţi alerga altfel, vă veţi arunca altfel în viaţa spirituală, veţi medita altfel, vă veţi comporta altfel, nu va conta pentru voi decât viaţa spirituală, pentru că ea este singura care vă va explica totul, care vă va reda sensul lucrurilor. Chiar când veţi mânca, veţi bea, veţi merge, veţi dormi, veţi avea un gust, pe care nu l-aţi avut înainte. În timp ce, fără viaţa spirituală, veţi mânca, veţi bea, vă veţi plimba, şi gustul vă va lipsi. Iată ceea ce nu ştiţi. Gustul, totul este aici. În acel moment, indiferent ce veţi face, lucrurile cele mai neînsemnate, obişnuite, vor deveni de o importanţă, de o savoare, de un gust care vă va face să strigaţi, spunând: „Dar ce se întâmplă, de ce este totul atât de savuros?”. Pentru că numai latura spiritului dă savoare lucrurilor, îndepărtaţi asta şi se termină savoarea, gustul, veţi pierde tot. Iată ceea ce oamenii n-au înţeles, savoarea, gustul, tuturor lucrurilor. Totul este aici, dragii mei.

Şi acum, cei care n-au înţeles, vor pune, în primul rând aceasta, zicând: „Am înţeles, iată unde este mântuirea, protecţia, în sfârşit, am înţeles. Oare trebuie să-i suprim pe ceilalţi?” Nu, veţi mânca, veţi bea, vă veţi îmbrăca, vă veţi plimba, veţi juca cărţi, dacă doriţi, şi vă veţi căsători, veţi construi case sau le veţi demola, dar atunci, toate, toate, vor avea un alt gust, un alt sens, pentru că esenţialul este aici, aici, dând valoare şi frumuseţe fiecărui lucru.

Iată adevărata filosofie a viitorului. Mi se povesteşte că unii profesori au suprimat totul, s-au cramponat ani de zile să le vorbească discipolilor, oh, că Bunul Dumnezeu nu există, aşa şi pe dincolo, inteligenţa omului este cea care contează, şi au glorificat numai inteligenţa umană, fără să ştie de unde vine ea, au nimicit totul. Aşa au educat generaţii întregi, până astăzi, fără să creadă, fără să caute spiritualitatea, suprimând-o, îndepărtând-o, fiind responsabili pentru acest lucru, făcând destul rău umanităţii. Ei bine, în viitor, dragii mei, totul se va reînnoi, va exista o filosofie formidabilă, care-i va readuce pe oameni spre adevărata spiritualitate, care Dumnezeu-Însuşi, fără spiritul Domnului, nu există nicio spiritualitate.

Atunci când vom începe să-l iubim pe Bunul Dumnezeu, când vom dori să-l cunoaştem, să-i dăm un loc în inimi, în spirit, pentru ca El să se poată manifesta în noi, în acel moment omul va deveni spiritual, aşa şi nu altfel.

Deci, există mulţi oameni inteligenţi, literaţi, savanţi, scriitori şi gânditori, care nu sunt, încă, plini de spirit, fiindcă ei nu cred în eficacitatea şi valoarea spiritualităţii, nu au avut un maestru, n-au înţeles, nimeni nu i-a instruit; şi au devastat, prin judecata lor oarbă, bazată pe aparenţa lucrurilor, exterioare, mecanice, adică latura moartă a naturii, suprimând tot ce era simţit, profund, divin; ei se găsesc în greşeală, viaţa îi va corecta, şi lumea invizibilă la fel. Lumea invizibilă pregăteşte evenimente pentru a da lecţii tuturor acelora care s-au înşelat, pentru a începe o viaţă nouă. Atâta tot.

Acum, vă spun, din nou, când arunc o privire şi văd pe unii care au teamă de spiritualitate, sunt închişi, oferă primul loc senzualităţii, animalităţii, atunci eu îi plâng, le spun că nu vor deveni, niciodată, fiinţe superioare, nu vor conduce niciodată, nu vor deveni divinităţi, fiindcă îşi sapă singuri groapa. Dar, ei nu lucrează asupra spiritualităţii, care este singura ce fac să vibreze astfel celulele, face să strălucească altfel particulele, şi care emană, degajă, unde atât de agreabile, luminoase, magnetice, parfumate, muzicale încât oamenii din jur au încredere în voi, vă iubesc, vă ascultă, vă oferă posibilităţi de a urca, evolua, devenind mai fericiţi, deoarece, datorită spiritualităţii, totul se linişteşte.

În timp ce, suprimând această spiritualitate, sărmanii neştiutori, nu ştiţi ce faceţi, deveniţi şterşi, antipatici, închişi, nimeni nu vă va iubi, fiindcă nimeni nu iubeşte fiinţe abrutizate, cenuşii, lipsite de iubire, lumină, strălucire, magnetism, veţi fi neglijaţi şi expulzaţi pe undeva.

Dezgustaţi, veţi spune: „De ce nu sunt iubit, nu se observă că…?”. Ce aţi făcut voi, ca să fiţi iubiţi, aţi suprimat tocmai sursa iubirii, care trebuie să ţâşnească, care trebuie să emane, care trebuie să-i hrănească pe alţii, da, aţi suprimat sursa, şi apoi iată ce se întâmplă, nu mai sunteţi iubiţi, şi suferiţi, sunteţi nefericiţi. Cum aţi putea fi iubiţi, când nu aveţi nimic care să oferiţi dinăuntrul vostru?

Atunci, necazul, cel mai mare necaz care i se poate întâmpla cuiva, este de a suprima viaţa spirituală din el însuşi, de a se închide. Pentru că peste ani va vedea rezultatele, pentru că nu va mai străluci, nu va mai fi atât de frumos, de drăguţ, atât de… Şi atunci, alţii care se hrănesc cu frumuseţe, care se hrănesc cu lumină, care se hrănesc cu iubire, dar nu exteriorizează nimic, cum sunt? S-a suprimat spiritualitatea, ei bine chiar spiritualitatea era cea care putea deschide porţile. Vedeţi, nu putem măsura prostia umană, este nemăsurabilă.

Ei da, am cunoscut indivizi care erau proşti, într-adevăr, n-aveau nici capacitate, nici inteligenţă, nici perspicacitate, nici spirit de observaţie, nici memorie, este formidabil, erau ultimii dintre ultimii, dar aveau un singur lucru, iubeau spiritualitatea, ani şi ani au plonjat în acest domeniu al spiritualităţii, s-au hrănit, s-au… şi au ajuns, unii dintre ei, în istorie, ajungând să instruiască cele mai mari personalităţi, cei mai mari profesori, cei mai mari savanţi, da, au ajuns să-i instruiască. Cum se poate aşa ceva? Pentru că lumea spirituală este capabilă, dacă o iubiţi, dacă o lăsaţi să intre, să trezească toate capacităţile. Sunt necesari ani, bineînţeles, şi răbdare, dar este capabilă să vă dea capacităţi incredibile, de negăsit, şi veţi putea depăşi lumea întreagă după aceea, veţi instrui lumea întreagă după aceea, să instruiţi lumea întreagă, da, asta o cred, vedeţi. Toţi cei care au suprimat spiritualitatea, ei bine cei savanţi, cei mai… au pierdut totul, puţin timp după aceea se întunecau, sărăceau, şi erau alungaţi, spunându-i-se… şi erau genii! La puţin timp după aceasta, ei sleiau, din cauza lor… Şi ar fi putut, totuşi, să beneficieze încă, şi să aibă materiale mult mai proaspete, mai pure, şi să reînnoiască totul, toată fiinţa lor, trecând, acum, drept oameni erudiţi, inteligenţi. Eu îi plâng, pe toţi aceşti indivizi. Am să le spun într-o zi, sărmani neştiutori, pentru că am argument în care să demonstrez oricărui savant, erudit, da, am să-i demonstrez prin a + b că este un idiot, cu argumente care îţi sar în ochi.

De ce trebuie suprimat acest lucru, când spiritualitatea este, tocmai, ultimul lucru pe care trebuie să-l aşteptăm. Cum partea estetică este ultimul lucru în construcţii, în pregătiri, în tot, înfrumuseţăm la sfârşit, când totul este pregătit, ne ocupăm de culori, de tablouri, de perdele, iată, ultimul este latura estetică; şi spiritualitatea este acelaşi lucru. Nu, nu se poate spune, pentru că nu există trebuie şi suprimată. Ei nu, este ultimul lucru, cel mai minunat, sublim, care ne aşteaptă. Ce fel de raţionament este acesta, al indivizilor aşa-zişi inteligenţi?

Şi acum, pentru că evident nu le-am mai dat asemenea argument până acum, ei continuă să se bâlbaie, să suprime spiritualitatea. Dar într-o bună zi când o să înţepenească lângă un zid, indivizilor celor mai inteligenţi, dându-le argumente convingătoare, aici, care sar în ochi, cum să spun, sunt curios să văd ce explicaţii vor da apoi, cum se pot justifica. Dar să recunoască că, n-au văzut aceste

argumente, care erau acolo, că natura le-a lăsat peste tot, numai asta îi mai poate salva, să spună, da, n-am văzut asta. Şi aceste argumente sunt aici, aici copiii le pot vedea.

Acum vă voi da dovezi, luaţi toţi oamenii care au capacităţi formidabile fără a fi spiritualişti, şi spiritualitatea înseamnă a fi plin de căldură, de iubire, de răbdare, de abnegaţie, de toleranţă de dezinteres sau nu-i aşa, de lumină sau de… Ei bine asta este. Atunci luaţi toate creaturile care n-au aşa ceva, dar au restul, le iubim? Poate ne înclinăm în faţa lor, poate le respectăm, poate ne supunem lor, dar, înăuntrul nostru nu le iubim. Dar, cum se face, explicaţi-mi, le voi spune erudiţilor, ei bine le aveţi pe toate, mai puţin asta; şi ce se va întâmpla în acel moment? Această problemă nu o vor putea rezolva, pentru că viaţa spirituală, iubirea, căldura, bunătatea, sunt puteri extraordinare pentru a trezi la alţii cele mai bune lucruri: iubirea şi recunoştinţa, uimirea, visarea, entuziasmul, eh, speranţa, etc., suprimaţi toate acestea, este îngrozitor, de netrăit. Atunci, vedeţi, pentru puritate acum, pentru că am lăsat puţin puritatea, dar nu vorbim decât despre puritate. Atunci vă voi spune acum, priviţi structura lumii, sticlele, lucrurile, obiectele, orice, şi veţi vedea că la baza lucrurilor se îngrămădesc întotdeauna particulele cele mai grele, mai apăsătoare, mai compacte şi cu cât urcaţi, găsiţi lucrurile cele mai subtile, uşoare, transparente, până la lucruri pe care nu le vedem, invizibile, imponderabile, ca pământul, apa, aerul, eterul. Totul este aşa, totul în viaţă este aşa. Atunci cu cât urcaţi, cu cât urcaţi, alegeţi un râu, priviţi-l, un râu sau un flacon de parfum, pe fundul lui este ceva puţin murdar, ceva ca în vin, oţetul sau altceva, el se acumulează dedesubt, urmează ceva care planează deasupra, iată este parfumul, dacă vreţi, este chintesenţa, dacă vreţi este latura… şi apoi, încă ceva foarte eteric, totul este aşa. Omul este acelaşi lucru. Un pic mai jos murdăriile, un pic mai sus, în creier, ochii, ceva mai curat, mai uşor, mai luminos. Luaţi orice, mereu va fi la fel, luaţi pământul, în profunzime, oh, la, la, ce este în profunzimea lui nu ştiu decât savanţii, dar ceea ce este mai greu, spun ei, mai apăsător, metalele, da, şi atunci în înălţimi, mai sus şi mai sus, gazele cele mai rare care sunt de o asemenea subtilitate şi apoi latura eterică, totul este aşa. Uitaţi-vă la râuri, în jos, ele sunt murdare, poluate, conţin materiale străine, nocive şi contagioase. Cu cât urcaţi însă, apa devine din ce în ce mai transparentă, limpede şi utilă pentru sănătate. Veţi ajunge şi în înălţimi, la izvor, aici este cristal. Ei bine

toate sunt aşa.

Atunci, vedeţi, unde se găseşte adevărata puritate, de care avem nevoie pentru a ne păstra sănătatea, forţa, pentru a înţelege lucrurile, eu am zis că, puritatea există în toate regiunile, puritatea în hrană este sănătate, puritatea în aer este sănătate… Priviţi lampa, în acest glob să presupunem că, din cauza timpului îndelungat au apărut murdării, ei bine, lumina nu va trece cu uşurinţa necesară. Deci, ea este împiedicată, iar ca să poată trece, ţâşni, este necesar ca sticla să fie curată. La fel trebuie şi stomacului, pentru creier este la fel, da, creierul trebuie curăţat, spălat, pentru ca lumina spiritului să poată ieşi mai bine, traversând această lampă…

Sunt nuanţe, schimbări, dar care ajung mereu la aceeaşi soluţie, puritatea lucrurilor, şi pentru a căuta această puritate nu trebuie să coborâţi prea jos în viaţa vegetativă, în viaţa instinctivă, doar în viaţa afectivă sau în cea intelectuală există întotdeauna murdării, pentru că nu aici este vârful. Vârful este spiritualitatea!

Dar când vom ajunge în vârf vom putea spune că am atins puritatea, fiindcă toate materialele de aici, tot ce creşte aici este atât de pur, de curat, încât nu rişti să te molipseşti de ceva, fie erori în intelect, suferinţe în inimă sau boli ale corpului fizic. Acum, aţi înţeles.

Adevărata puritate trebuie înţeleasă în acest mod, trebuie căutată foarte, foarte departe, în ciuda faptului că poate fi găsită în alimentaţie, în gesturile noastre, în sentimentele şi gândurile care le avem. Dar, vom lăsa toate acestea pentru altă dată, va fi nevoie de o conferinţă pentru a verifica ce sunt sentimentele impure, care sunt sentimentele cele mai curate cu care ar trebui să ne hrănim. Pentru gânduri, la fel, care sunt activităţile şi mişcările. Astfel vom avea o idee clară despre puritatea primordială. Nu există puritate când o căutăm în regiunile de jos; nu există puritate când îndrăgostiţii merg prea mult în materie, unde sunt obligaţi să se murdărească. Deci, şi aici trebuie mers foarte sus, spre latura eterică, pentru a ne putea adăpa, hrăni, fără a ne murdări, aceasta este o artă pe care nu o cunoaştem. Trebuie învăţate multe lucruri. Şi iată, nu există decât în înalta spiritualitate, sursa de puritate, şi această puritate, ca apa limpede, curată, purifică tot, şi pe om; în acel moment se eliberează în totalitate de duhoare, de bolile sale, de ranchiune, de răutăţi, de ameţelile sale, de angoase, puritatea aduce totul, totul. Vedeţi suntem curăţaţi, spălaţi, eliberaţi, pentru că izvorul a trecut pe aici, puritatea. Ei da, dar nu putem avea

această puritate dacă rămânem prea jos, prea jos în acele regiuni pe care le-am menţionat, nu, nu vom avea această puritate. Ea poate fi cucerită numai când deschidem porţile spiritualităţii, când vom lăsa soarele să pătrundă, razele soarelui şi iubirea de Dumnezeu, întreaga înţelepciune, această inteligenţă, şi în acel moment vom cunoaşte adevărata puritate.

Dacă aţi şti, astăzi, cum înotam, cum mă îmbăiam, cum mă aruncam în această aură, în acest răsărit care era atât de… asta putea curaţa lumea întreagă, nimeni nu s-ar fi gândit că era un fluviu, un râu, un lac unde ne-am putea arunca, şi am putea să ne simţim spălaţi. Iată încă o descoperire pentru voi, gândiţi-vă în acest fel, când veţi vedea acest răsărit. Dar, nu este întotdeauna aşa, în acel moment ne putem simţi curaţi, spălaţi şi purificaţi, nu există condiţii, nu există în atmosferă războaie, bătălii, fapte necurate. Dar, ca să nu vedem în această dimineaţă că se întâmpla ceva în univers, că există un fluviu care ţâşneşte, fără a ne putea arunca în el pentru a ne curăţa, înseamnă că dormim în idioţenia noastră; şi spun asta, fiindcă nu vreau să spun ceva mai rău.

Iată puritatea, dragii mei, există multe metode de purificare, dar vi le voi spune mai târziu. Cum să te purifici prin pământ, prin apă, înotând, în aer, cum să te expui aerului, cum să-i vorbeşti, şi mai ales razelor de soare. Iată patru feluri de purificare necunoscute oamenilor. Este periculos să păstrezi impurităţi în tine, sunt impurităţi care conduc spre îmbolnăvire şi descompunere.

Viaţa pe care o ducem menţine puritatea, dar numai viaţa spirituală, cea pasională, inferioară, nu poate purifica. Pentru că, privind un om viu, viaţa circulă în el respingând mereu elementele care-o descompun. În ziua când viaţa va înceta, el va fi impur, va începe să se descompună, să miroasă urât, impuritatea instalându-se. Viaţa împiedică impuritatea. De aceea, viaţa trebuie lăsată să intre, să circule, da, viaţa care poate purifica. Când suntem purificaţi, suntem în viaţă, tari, puternici, formidabili. Oprind viaţa, impuritatea se instalează, pentru că impuritatea era curăţată de viaţa care izbucnea, respingând-o ca un fluviu, ca un râu, ca un izvor care se curăţă singur. Deschideţi izvorul, şi el se va curăţa singur. Deci, viaţa curăţă şi purifică, dar numai viaţa spirituală. Opriţi viaţa şi veţi deveni un cadavru, descompunerea se instalează sub forma unei boli, la început, apoi urmează moartea.

Înţelegeţi, oare, acum? Acesta este limbajul naturii, scris în cartea vieţii, pe care o citesc zilnic, şi pe care nu o văd. Împiedicând viaţa să treacă, cea care, singura, purifică, curăţă, respingea murdăriile, boala se instalează, prin impurităţile care se acumulează, iar dovada o reprezintă cadavrul. Nu mai există viaţă, totul contribuie la descompunerea acestui corp. Toate cele 4 elemente sunt la lucru, aici.

Atunci, vedeţi, iată ce citesc eu în cartea naturii. Veţi spune, dar toţi indivizii care nu sunt spiritualizaţi, trăiesc! Oh, înseamnă că nu m-aţi înţeles. Noi vorbim de viaţa psihică, spirituală, inteligentă, luminoasă, ei sunt morţi deja, ei nu au această viaţă, sunt vegetativi, sunt vii… bineînţeles, dar morţii în înalt, în înalt, nu există viaţă, nimic nu funcţionează, nu m-aţi înţeles. Şi apoi? apoi vor fi morţi şi aici jos. Este o problemă de timp, odată mort spiritual în interiorul său, eşti un cadavru, puţin câte puţin vei muri intelectual, vă veţi sălbătici, apoi sentimental nu veţi mai simţi nimic, veţi fi blazat, dezgustat, lipsiţi de inimă, deci mort. Şi apoi vegetativ, ceea ce înseamnă că rădăcinile sunt putrede, capacul este mort.

Deci, dragii mei, eu vorbesc despre moartea spirituală şi pentru viaţa spirituală, pentru că mi se va spune: „Oh, priviţi, câţi sunt cei vii, care dau… Da, este o aparenţă, dar în domeniul cel mai subtil, mai minunat, mai frumos, ei sunt morţi, pentru că ei nu sunt nimic, ei nu trăiesc, nu sunt… Deci, acum este clar?

Pentru a încheia, reţineţi toate acestea. Dacă veţi căuta puritatea, tocmai pentru a vedea clar, pentru a fi fericiţi, pentru că atunci când în inimă, în sentimente, există impurităţi eşti nefericit! Când le înlăturăm din intelect devenim luminoşi, inteligenţi. Vedeţi? Şi când înlăturăm impurităţile care sunt aici pentru a bloca voinţa, devenim puternici. Este foarte clar. Când le înlăturăm din stomac, din intestine sau sânge, devenim sănătoşi. Este clar acum? Pentru a avea toate avantajele, trebuie trăită o viaţă spirituală. Pentru că ea, numai ea este cea care aduce puritatea şi toate celelalte avantaje, este matematic, da, algebra divină, sunt ecuaţii absolute aici, respingeţi-le!

Deci, dragii mei, vă spun toate astea pentru a medita întreaga zi, şi mâine, şi toată viaţa, să medităm, nu există nimic mai important pentru voi. Luaţi centrul, esenţialul, vârful şi veţi fi uimiţi să vedeţi că restul se aranjează, pentru că aţi prins esenţialul, aici, latura spirituală. Şi când prinzi coada şarpelui, eşti mort, nu trebuie prinsă latura materială, prindeţi-i capul dacă puteţi, este terminat, este al vostru,

capul, adică… Prindeţi-i coada şi vă va muşca. Eu vă spun prindeţi esenţialul, vârful, spiritul şi lăsaţi restul. Iată lucrurile serioase, formidabile, adevărate.

Iată acum totul este clar. Nu respingeţi niciodată spiritualitatea, viaţa spirituală, nu vă gândiţi decât la asta, fără bineînţeles să suprimaţi restul, nu putem suprima restul; chiar cei mai mari maeştri, cei mai mari Iniţiaţi, cu toate că nu aveau decât viaţa spirituală în ei, aveau totuşi un corp, mâncau beau, dormeau, se îmbrăcau, acestea fiind indispensabile, dar conştiinţa lor, sufletul lor nu era acolo, făceau toate acestea, pentru că nu poţi trăi pe pământ fără ele, dar viaţa şi-o duceau în domeniul spiritual.

Acum priviţi pericolul. V-am prezentat toate pericolele ce vă aşteaptă în viitor, ce se pregătesc, cei care vor persevera, să se formeze pentru viaţa superioară, înţelegând că viaţa pe care o duc este proastă şi stupidă, trebuie să se deschidă. Alegeţi ce vreţi, dar trebuie să ştiţi că, odată alegerea făcută veţi avea un anume destin, nimic altceva, ştiind matematic, nu se poate altfel, există o justiţie. Nu vrem să avem schimburi cu una sau alta din regiuni, şi vom fi privaţi de una sau alta din calităţi şi virtuţi. Şi apoi fără aceste calităţi şi virtuţi, în viaţă există defecte, lacune şi astea se plătesc, vedeţi, este matematic, asta se plăteşte.

Iată, cum trebuie să gândiţi. Asta înseamnă să gândiţi corect, să simţi corect, să acţionezi corect. Dar aveţi răbdare, dacă vor mai exista lacune, lipsiţi de claritate, se vor rezolva. Vor veni, puţin câte puţin, da, vor veni.

O zi bună!